

Rozhodnutie je právoplatné

1 Ds 1/04

dňom... 31. 7. 2004...
Najvyšší súd Slovenskej
republiky Bratislava

Rozhodnutie

Disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Emílie Zimovej a sudcov JUDr. Márie Piusovej a JUDr. Miroslava Lehotského na ústnom pojednávaní konanom dňa 28. júna 2004, na návrh ministra spravodlivosti na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] JUDr. Z [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ], takto

rozhodol:

JUDr. Z [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ], sudkyňa Okresného súdu [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] je vinná z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, pretože vo veci vedenej na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] pod č.k. 5 C 74/99 nekonala v čase od 18.8.2000, kedy účastník konania doručil súdu na základe výzvy o predloženie plnomocenstva udeleného advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní žiadosť o ustanovenie advokáta a oslobodenie od platenia súdnych poplatkov do 24.7.2002, kedy dala kancelárii pokyn, aby účastníkovi zaslala vzor potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch za účelom jeho vyplnenia.

Za to sa jej ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., a to *napomenutie*.

Odôvodnenie:

Minister spravodlivosti podal dňa 5. novembra 2003 návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] JUDr. Z [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ] pre disciplinárne previnenie v zmysle § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť v podstate na skutkovom základe, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Sudkyňa ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej neschopnosti a súčasne sa výslovne vzdala práva účasti na ústnom pojednávaní. Svoju nečinnosť vo veci ospravedlnila tým, že konanie považovala za skončené a prednostne vybavovala iné veci vzhľadom na rozsah ňou vybavovanej agendy a vzhľadom na osobu navrhovateľa, ktorý má na tamojšom súde značné množstvo vecí, v ktorých opakovane podáva žiadosti o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, o ustanovenie právneho zástupcu, o nesúhlase s ustanoveným právnym zástupcom, pričom rozhodnutie o každom jeho nároku si vyžaduje určitý čas. Vyslovila názor, že v danom prípade sice došlo k prieťahu v konaní, ale tento prieťah nepovažuje za prieťah v pravom slova zmysle, pretože konanie bolo právoplatne skončené rozhodnutím odvolacieho súdu, a teda navrhovateľ nebol nijako poškodený ani ukrátený na svojich právach, keďže právo podania dovolania mu vlastne ani neprislúchalo.

Disciplinárny senát prejednal vec bez prítomnosti sudkyne v zmysle ust. § 127 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] 5 C 74/99, prehľadom stavu vybavovania agendy sudkyňou JUDr. Z [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ] na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] za obdobie rokov 2000, 2001 a 2002 a dospel ku skutkovým záverom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Zo spisu 5 C 74/99 Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] zistil disciplinárny súd, že okresný súd rozhodol o návrhu na začatie konania zo dňa 3.2.1999 dňa 28.10.1999 rozsudkom, ktorý bol aj potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.2.2000. Navrhovateľ po doručení podal podanie na okresný súd označené ako dovolanie zo dňa 17.5.2000. Sudkyňa JUDr. Z [REDAKOVANÉ] T [REDAKOVANÉ] 3.8.2000 vyzvala dovolateľa, aby v lehote 8 dní predložil súdu plnomocenstvo udelené advokátovi, resp. komerčnému právnikovi. Dovolateľ reagoval listom zo dňa 18.8.2000, v ktorom žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Ďalším úkonom bol

pokyn sudkyne zo dňa 25.7.2002 na zaslanie vзору 6 O.s.p. navrhovateľovi s tým, aby riadne vyplnené a potvrdené predložil súdu v lehote 10 dní.

Zo spisu ďalej vyplýva, že dovolacie konanie v dôsledku podaného dovolania bolo zastavené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2 Cdo 37/04 zo dňa 19.5.20004.

Zo spisu disciplinárny senát jednoznačne zistil, že v danej veci sudkyňa nekonala, hoci mala konať, a to v čase od 18.8.2000 do 24.7.2002.

Týmto konaním porušila základné povinnosti sudcu uvedené v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov, lebo sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito (to znamená systematicky pracovať v každej veci) a v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov. Naplnila tým z objektívneho i subjektívneho hľadiska všetky pojmové znaky disciplinárneho previnenia v zmysle § 116 ods. 1 Zákona č. 385/2000 Z.z. v znení neskorších predpisov. Samotná okolnosť, že jednalo sa o vec právoplatne skončenú, pričom úkony smerovali len k dovolaciemu konaniu, ktoré bolo v konečnom dôsledku zastavené, nemôže mať za následok vzhľadom na dĺžku nečinnosti sudkyne zbavenie sa zodpovednosti za disciplinárne previnenie. Uvedené okolnosti spolu so zistením, že sudkyňa v období, ktorého sa nečinnosť týkala, dosahovala dobré pracovné výsledky, keď rozhodla v priemere mesačne 25 vecí v agende C, ďalej v agende D 1,5 vecí, agende E 6,8 vecí a v agende Er 54 vecí mesačne, mali vplyv na druh uloženého disciplinárneho opatrenia.

Disciplinárny senát preto uložil sudkyňi podľa § 117 ods. 1 písm. a) disciplinárne opatrenie vo forme napomenutia, ktoré považuje za dostatočné vzhľadom na mieru zavinenia, ako aj na všetky okolnosti, za ktorých ku disciplinárnemu zavineniu došlo.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutie je *pripustné* odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom prvostupňového disciplinárneho súdu.

V Bratislave, dňa 28. júna 2004

JUDr. Emila Zimová, v.r.
Predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková